

også sige: Det gør vi så, såfremt man når frem til det resultat?

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Nu må man jo sige, at det er ret så utopiske forudsætninger, fru Anni Svanholt lægger ind i det her, at det samlet set skulle være bedst for samfundsøkonomien og miljøet og det hele. Og hvad vil Socialdemokratiet så, hvis det er bedst til alle sider? Jamen så er det da klart, hvis det set ud fra en samlet vurdering er bedst, at man ikke gør noget, skal man da ikke gøre noget. Men jeg mener, det er helt utopisk.

Jeg mener, vi har hårdt brug for f.eks. naturgas som overgangsbrændsel, til vi får mere vedvarende energi faset ind. Naturgas med den 40 pct.s mindre CO₂-belastning end kul har vi brug for. Og samfundet har jo også brug for de midler til at køre velfærdssamfundet for, som vi får igennem energien, så jeg tror bestemt, at de dér vurderinger falder meget godt i hak, og jeg tror sagtens, vi kan blive enige med SF omkring vurderingen af de ting.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det hr. Peter Hansen-Nord som ordfører.

Peter Hansen-Nord (V):

Min overskrift til dette indlæg hedder faktisk »Det danske olie- og naturgaseventyr«.

Hvis man tager forespørgslens ordlyd eksakt, er der tre spørgsmål, man kan hente ud af ordlyden.

Det første er, at når forespørgerne anvender udtrykket »udtømning af Nordsøens energiresourcer«, er det lige værd at stoppe op og konstaterer, at på intet tidspunkt har der i det danske sokkelområde været indeholdt så store påviste og potentielle reserver som i talende stund. Og den udvikling mener jeg vil fortsætte mange år endnu.

Man revurderer hele tiden felternes indvindingsmæssige kapacitet og nye mulige indvendinger.

Da jeg for 10 år siden første gang stiftede bekendtskab med disse vurderinger, fremskrev man på baggrund af den viden og det produktionsomfang, der på det tidspunkt fandt sted, at reservoierne med kulbrinte, olie og gas ville løbe tør om henholdsvis 20 og 40 år. Disse tal er i dag langt højere.

En opgørelse pr. 1. januar 2000 viser den danske oliereserve til at være større end den samle-

de udvinding, der har fundet sted siden begyndelsen i 1972 og op til i dag, og tilsvarende gør sig gældende for naturgas. Så udtrykket »udtømning af Nordsøen« skal forstås relativt.

Det næste spørgsmål, man kan lave, er jo: Hvad er energipolitisk optimalt?

Der vil jeg gerne slå fast: Det er energipolitisk optimalt, hvad der er produktionsmæssigt optimalt. Så enkelt kan det siges.

Enhver anden filosofisk stop-go-stop-go-betragtning er uøkonomisk, uanset hvem der er ejere. Det er uigennemførligt og dybest set noget vrøvl, når vi taler om en global vare på et globalt marked, ud over at en sådan politisk styring af produktionen med ét slag vil være med til at fjerne interessen for den danske undergrund med uoverskuelige og unødvendige økonomiske konsekvenser til følge.

Dermed ikke være sagt, at OPEC-landene ikke fører en sådan politik, men det er jo hovedsagelig med anlæg på landjorden og med en længere afskrivningstid, og de gør det ud fra nogle prismæssige og forsyningsmæssige betragtninger. Og vi skal ikke glemme, at OPEC-landene i egen interesse ikke burde være interesserede i en ny oliekrise.

Dermed følger ikke nogen garanti her fra Venstre om, at en ny oliekrise ikke pludselig kan opstå; men oliekriser har man erfaring for sætter skub i alternativ energifremstilling, og det må hr. Søren Kolstrup jo være glad for, men det betyder jo også, at man efterfølgende kommer til at opgive et tidligere marked til nogle andre aktører.

Det sidste spørgsmål, man kan lave ud fra forespørgslens tekst, er: Hvad er til gavn for overordnede samfundshensyn?

Der er sikkert forskel på, hvad Enhedslisten og Venstre mener med det, men jeg vil sige det sådan: Venstres vurdering er, at vi skal opføre os som professionelle partnere over for de selskaber, der har fået tildelt licenser i den danske sokkel.

Et andet vigtigt samfundshensyn er hele det økonomiske output i perioden, hvor betalingsbalancen har nydt godt af 100 mia. kr. her – 10 mia. kr. alene i 1999 – og hvor afledte skatter og afgifter i samme periode beløber sig til ca. 40 mia. kr., heraf ca. 4,5 mia. kr. i 1999. Derudover et trecifret milliardbeløb, der er blevet investeret i Nordsøen i form af seismik, prøveboringer, produktionsanlæg, infrastruktur osv. Dertil kommer en vurdering af investeringsbehov de næstkommende 5 år på ca. 15-20 mia. kr. Herud-